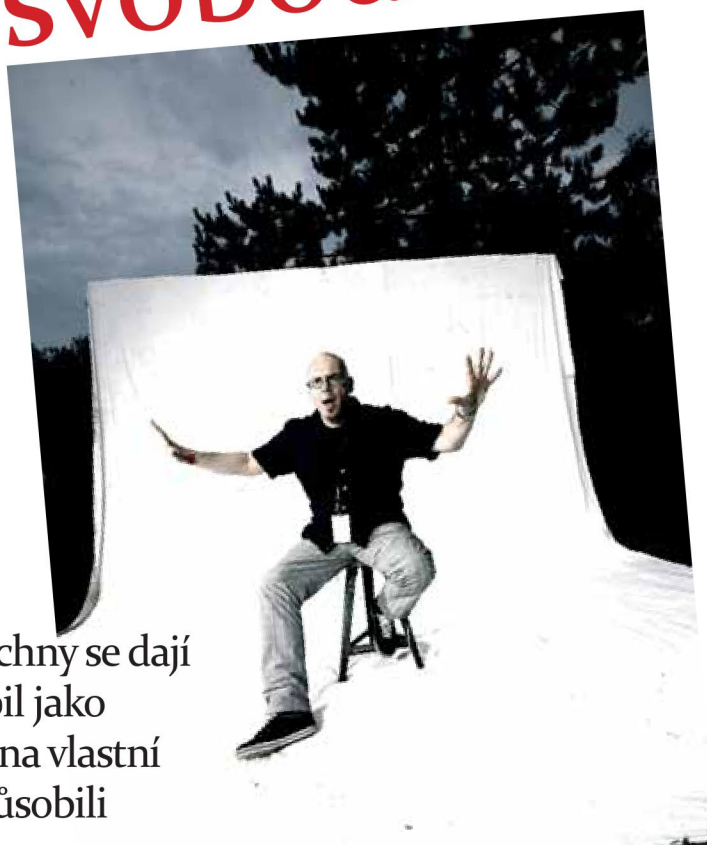

Oto Klempíř

text: Petr Soukup
foto: Roman Černý

**V hudebních
textech chci mít
svobodu**

Na autorská díla Oty Klempíře nejde v Česku nenarazit. Oto Klempíř je zakládajícím členem skupiny J.A.R., pro kterou také píše většinu textů a ve které rapuje a zpívá. Jeho texty můžete slyšet z filmů, jako jsou Snowboardáci, Raffáci, Ro(c)k podvratáků a O život. Napsal i několik textů pro Dana Bártu, Lenku Dusilovou, Janu Fabiánovou, Olympic, a dokonce i Petra Kotvalda a Ivetu Bartošovou. Ovšem pouze hudebními texty se Oto neživí. Jeho hlavním zaměstnáním je reklama. V reklamě pracuje už od devadesátých let a za tu dobu si prošel mnoha marketingovými agenturami. Za všechny se dají připomenout např. Ogilvy a JWT, kde působil jako kreativní ředitel. V letošním roce se postavil na vlastní nohy a s několika hudebníky, kteří také již působili v reklamě, založil agenturu Candoo. Otovy texty a hlas můžete slyšet z mnoha reklam. Je autorem dvou básnických sbírek: Je tu dostatečný počet statečných a Antiranař.

Měl jsem velké štěstí, že v den, kdy jsem dělal s Otou rozhovor, měl on dobrou náladu a nevytvářel dusnou atmosféru. Ti, kteří znají jeho unikátní styl projevu a humoru, mě jistě pochopí.

Oto, co ty si vlastně myslíš o OSA?

Tak to je dobrý úvod, protože to dobře charakterizuje mě samotného. Jsem totiž od narození bordelář. Já nemám knihovnu, šuplíky, kde by bylo všechno seřazeno od A do Z. Nikdy jsem to neuměl a umět nebudu. Z tohoto důvodu velice oceňuji organizaci, jako je OSA, která mé výplody shromažďuje a na základě toho mě jako autora vyplácí. OSA prostě platí za nápady. I když přiznávám, že bych si přál, aby ta autorská odměna byla desetinásobná.

Řešíš, jestli jsou všechny tvé věci, které byly veřejně zahrány, nahlášené?

Od toho mám právníka. Až jednou na něco takového narazí, tak tvrdě zasáhne! Zatím mě jen bratrsky poplácává. I když on ty výpisy asi nečte (smích).

A kdy jsi s psaním textů začal? Tuším, že když jsi přišel do Prahy...

Ale kdepak. Já jsem začal už na gymnáziu začátkem osmdesátých let, kdy jsem vyhrál nějakou celostátní soutěž se svými básněmi a byl jsem zařazen do různých sborníků apod. V té době jsem si uvědomil, že povídky a ani scénáře mi psát nejdou. Byl jsem líný se učit hrát na hudební nástroj. Básně a texty mi jdou. Tak to dělám. Taky mi někteří říkali, že nejlepší texty jsem právě psal v první polovině osmdesátých let. Trochu připomínaly první období J.A.R., ale byla to spíše taková gymnaziální poetika. Já si texty nevybírám, ony si vybírají mě. Neřeknu si, tak teď napíšu text o mracích a vodě, to ani náhodou. Já si ani nesednu s tím, že jdu psát. Nenosiš žádnou tužku a papír. Prostě to na mě padne, tak vyndám telefon a už to buším do klávesnice. Teď bych mohl vydat sbírku zoufale smutných a depresivních

básní. Moje žena se mě ptá, proč jsou tak smutné a depresivní, když se máme přece dobře. Ano, my máme krásné dítě, krásný dům, žijeme si hezky, ale já si prostě nemůžu pomoci. Ta depka vychází z toho, že se dlouho zabývám různými duchovními uměními, která se zabývají tím podstatným, tedy proč to tady všechno včetně nás samotných funguje. Smysl života prostě nenajdu nikdy, a proto jsou ty básně a texty smutné a často k nepochopení.

Mluvil jsem s několika textaři a ti mi říkali, že poté, co studovali psaní scénáře, hudební texty atd., tak jim jejich přátelé říkali, aby to zase hezky zapomněli, protože to přestávali být oni. Řešíš jsi ty textařská kritéria a mantinely?

Ano, ale řešil jsem to na úrovni managementu. V posledních deseti letech jsem se dostal do vyšších struktur managementu nadnárodních firem, což je moje druhá záliba, kromě psaní hudebních textů. Nechci jen psát písničky a čekat na výplaty z OSA. Reklama mě hrozně moc baví. Setkal jsem se se spoustou lidí, kteří vyšli z různých škol, které se zabývají marketingem apod., a u nich jsem se přesvědčil, jak nejsou na praxi připraveni. Musí začít znovu. Ve školách jsou na to připravováni, ale nenaučí je to. Musí si projít praxí. Stejně jako já. V tomhle směru jsem řešil texty a slogany. V hudebních textech chci mít svobodu.

Texty píšeš na hudbu?

To je takový malý zázrak. Když dostanu nafrázanou píseň a řeším už jen obsah, tak je to asi o padesát procent lehčí práce. Jsou čtyři různé kategorie: text na předzpívanou svahilštinu, text do hudby, básně a nebo rap. To jsou čtyři spolu velice související věci, ale diametrálně odlišné. Když dostanu hudbu, kde už mám naznačené frázování, tak mě to hodně baví. Ovšem básnění je daleko náročnější disciplína. To je já versus já sám. Nikde žádná hudba, nic mi nepomáhá.

A tuším snad správně, že když někdo skládá hudbu na tvé básně, tak ne vždy každé slovo zachová.

Je to tak! Měl jsem hrozný boj s Romanem Holým a Danem Bártou a vůbec se všemi z J.A.R. Říkal jsem jim, že mi to kazí. A oni nemají žádnou obranu, protože ta hudba taková je. To má takty a zákonitosti. Ani Pink Floyd to neporušovali. Takže text dostane na friak.

Jak to vypadá s novou deskou J.A.R.?

Dá-li bůh, tak vyjde ještě letos. Křest na naše narozeniny 17. listopadu by se nabízel. Deska je z více jak poloviny hotová.

A její název?

Není. Tak třeba: Mléčné zuby moudrosti. (smích)

A co tvá sólová deska?

Zatím jsem ještě nenašel hudebníka, který by splňoval to, co od té desky chci. Napůl šanson, napůl recitativ, lehce zpívaný, něžně zahráný. Chci písně, které budou postavené na textu. To bych dělal hrozně rád a dal bych to jako dárek své ženě. Ale bohužel se setkávám s lidmi, kteří mají stejný názor jako já na sebe sama. Zatím nikdo nedokázal splnit to, co chci.

Kdo je tvůj oblíbený český autor? Nejedná se mi jen o hudbu, myslím i spisovatele a básníky.

Holan a Toman. To je hezký, jak se jmenujou. Vladimír Holan a Karel Toman, ti mě nikdy neklamali! Holana jsem si chodil už půjčovat na sklonku sedmdesátých let. Úžasný! A opovrhovaný Karel Toman a jeho sbírka Měsíce. Jestli si někdo o sobě myslí, že je citlivější člověk, tak tam zjistí, že je ještě spousta citlivějších lidí, jako třeba Karel Toman. Je to o tom, co cítí venkovský obyčejný člověk. Dokonalý. Jinak současnou českou hudbu a filmy mám od doktora zakázaný. (smích)

Zaujalo mě, že jsi napsal skladbu pro Olympic.

To bylo v období, kdy jsme s J.A.R. natáčeli ve studiu Propast. Petr Janda za mnou přišel, že by chtěl text ode mě. Byl jsem z toho nesvůj a Roman Holý mi řekl: „Co řešíš? On to od tebe chce, protože ti věří!“ Tak jsem dal na Romana.

Ty jsi psal spoustu textů pro filmy Karla Janáka. Chystá se nějaký film, pro který píšeš písně?

Lidice. Měl bych i jednu věc nazpívat. Hudbu dělá Mírek Chyška, který velmi vyzrál!

Často slyším tvůj hlas a tvá slova z nějaké reklamy. Stávají se i případy, že za tebou přišel někdo z cizí reklamní agentury, abys jim napsal píseň nebo v reklamě mluvil?

Jasně! Například celá reklamní kampaň pro Staropramen. Tam jsem byl interpret.

Prošel jsi snad všechny velké reklamní agentury, proč jsi v žádné nevydržel?

Už jsem byl naštvanej na ten systém a postup, tak jsem založil vlastní. Navíc ta nová agentura je sestavena za samých hudebníků! Ale jsou to lidi, kteří pracují už více jak patnáct let v reklamě.

Dovedl by sis představit, že by ses živil pouze texty? I když je mi jasné, že rozhodně nejsi ten typ.

Jak si můžeš myslet, že nejsem ten typ? Ale ty to na mně asi poznáš, vid'?

Přesně tak.

Vůbec si to neumím představit! Já obdivuji lidi, jako je Roman Holý, Mírek Chyška, Fanánek a tak. Oni v tom našli smysl života. Já to tak nemám. Já jsem rozporuplný člověk. Jsem nervák a hledám něco, co mě občas uspokojí, a to jsou texty.

**Credo
Oto Klempíř**

Dej sem mý embryo
Z kterýho narodí se ti syn.
Já zatím letím mezi nehybný hvězdy.
Můj pohyb je trysk v čase v čumáku rakety polský mafie.

Vidím to, co bys chtěla vidět.
Povídám o tom, cos neviděla, a přitom zuřím
Že to nemáme spolu stále.
Propadám k ránu depkám nejenom málem... To mě zabije.

Kdo se nám oběma líbí?
Vlasatec s budoucím hlubokým hlasem!
S námi teď prolétá časem.
Jako vlasatice...